

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Solvuntur argumenta ex ratione petita,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

precedere, supra §. 5. ostensum est. Vel nomine præscientiæ, intelligit scientiam fundatam in decreto, ut ipsemet cap. 18. libri de bono perseverantiæ, alios SS. Patres exponit.

62 Eodem modo exponendus est locus D. Thomæ desumptus ex commentario super caput 8. Epistolæ ad Romanos. Ibi enim S. Doctor sumit prædestinationem non pro decreto intentivo gloriæ, quod in ejus sententia meritorum prævisionem anteverit, sed pro decreto executivo illius, quod merita prævisa supponit: solumque intendit docere, hoc intercedere discrimen inter prædestinationem ad gloriæ & prædestinationem ad gratiam, in ordine executionis consideratas, quod prima non est purè gratuita, sed dependet à præscientia meritorum. Secunda verò est purè gratuita, & independens à meritis.

§. II.

Solvuntur argumenta ex ratione petita.

63 **C**ontra gratuitam prædestinationem objicitur primò, Si Deus ante prævisa merita eligeret homines ad gloriæ, eam consequerentur, etsi nulla haberent merita: Consequens est falsum, ut patet: Ergo &c. Sequela probatur: Voluntas illa sic eligens est efficax, ac proinde debet infallibiliter sortiri suum effectum: Ergo si illa sit purè gratuita, & independens à præscientia meritorum, sequitur quod etiam nullis existentibus meritis, electi gloriæ consequerentur.

64 **R**espondeo negando sequelam Majoris: Licet enim ante prævisa merita Deus velit dare gloriæ prædestinatis, non tamen sine meritis; imò potius ex voluntate illa gratuita, tanquam ex prima radice oritur voluntas dandi gratiam & merita, quibus tanquam mediis electi vitam æternam infallibiliter consequantur: juxta illud quod ex D. Prospero supra retulimus, *Deus his quos elegit sine meritis, dat unde ornantur ex meritis.* Unde præcipua Adversariorum argumenta in hac materia, duplici æquivocatione laborant. Prima est, qui nò distinguunt inter hoc quod est Deum velle dare gloriæ per merita, & velle dare propter merita. Primum est verissimum, & significat Deum non velle dare gloriæ in executione sine meritis & bonis operibus, quia vult illam dare per modum præmii & coronæ. Secundum verò est falsum, & denotat Deum, intuitu meritorum quæ prævidet, moveri & excitari ad eligendum homines ad gloriæ. Primum significat, bona opera intrare prædestinationem ut effectus ex illa subsecutos & derivatos. Secundum verò denotat merita prævisa ad illam spectare ut motiva intendendi & volendi gloriæ.

Secunda æquivocatio est similis præcedenti, & consistit in hoc, quod Adversarii has duas propositiones confundunt: *Deus gratis vult dare gloriæ. Et Deus vult dare gloriæ gratis:* quæ tamen sunt valde diversæ, & diligenter distinguendæ. Prima enim est verissima, & significat quod Deus gratuito motivo movetur ad intendendam gloriæ. Secunda falsa, & erronea, & denotat quod in ordine executionis Deus velit dare gloriæ adultis sine meritis & bonis operibus. Unde subtiliter Scotus in reportatis dist. 41. quæst. unica §. *De argumento,* explicat hanc propositionem, *Deus vult Petrum præmiare propter merita,* & dicit quod *ly propter merita,* potest constitui cum *ly vult,* & sic est sensus, Deus propter merita vult

A Petrum præmiare, & est falsa. Vel potest constitui cum *ly præmiare,* sic Deus vult Petrum præmiare propter merita, & in hoc sensu est vera.

Quando verò additur, quod voluntas illa sic eligens gratuito homines ad gloriæ efficax est: Ergo nullis etiam existentibus meritis, electi gloriæ consequentur: neganda est Consequetia, si enim est efficax, non est possibile quod in electis nulla inveniat merita, quia ad hoc ipsum efficax est, ut causet ipsa merita, & merita sint effectus ejus; nam illa est efficax voluntas finis, quæ virtualiter continet media, & causat de facto illa.

Objicitur secundo: Quod est volitum per modum coronæ, non potest efficaciter intendi ante prævisa merita: Sed Deus vult gloriæ adultis per modum præmii & coronæ, & non solum per modum hæreditatis, ut definitur in Tridentino, & constat ex verbis Apostoli supra relatis: Ergo Deus nequit illam efficaciter intendere ante prævisa merita. Minor patet, Major verò probatur. Corona essentialiter dependet à meritis, & refertur ad illa: Ergo quod est volitum per modum coronæ, non potest efficaciter intendi ante prævisa merita.

Respondeo negando Majorem: ad cujus probationem, distinguo Antecedens, Corona dependet essentialiter à meritis, in ordine executionis, & in genere causæ efficientis, concedo Antecedens, in ordine intentionis, & in genere causæ finalis, nego Antecedens, & consequentiam. Ut enim gloria in ordine intentionis prior præscientia meritorum, sufficit quod licet dependeat à meritis in genere causæ efficientis, non dependeat ab illis, sed potius illa causet, in genere causæ finalis.

Dices: Implet intelligi coronam ut coronam, sine ordine ad merita: Ergo implet intendi sine ordine ad illa, & consequenter ante illorum prævisionem.

Respondeo distinguendo Antecedens; sine ordine ad merita, ut causantia in omni ordine, nego Antecedens. Sine ordine ad merita, ut causantia in ordine executionis, & causata in ordine intentionis, concedo Antecedens, & distinguo Consequens eodem modo: ex quo solum sequitur debere attingi merita à decreto intentivo coronæ, ut ejus effectus, non autem ut motiva illius.

Instabis: Quia pœna ut pœna est effectus de meritorum, implet in ordine aliquo intelligi aut intendi efficaciter absque prævisis demeritis ut motivis: At corona ut corona, non minus est effectus meritorum, quàm pœna demeritorum: Ergo implet intelligi aut intendi efficaciter absque prævisis meritis, ut motivis & causis illius.

Respondeo distinguendo causalem Majoris: Præcisè quia est effectus demeritorum, nego Majorem. Ex hoc, & quia alias pœna ut pœna non est de primaria intentione Dei, sed bonum occasionatum, concedo Majorem, & concessa Minori, nego Consequentiam. Nam corona ut talis non est bonum occasionatum, sicut pœna, sed per se amabile, & ideo potest ratione sui in ordine intentionis amari absque occasione & prævisione meritorum, & non ut causata in illo ordine à meritis, sed ut illa causans & inferens.

Objicitur tercio: Gloria in executione non confertur adultis, nisi ut præmium meritorum: Ergo ab æterno Deus non aliter eam conferre

